

Lásko, mě ubývá kil

Lokálka

Já sám pozdě večer jsem na hřiště vešel,
vzal trenky a uslyšel smích,
krásná se zdála, s koulí si hrála,
já se zeptal, zda vrhat s ní smím,
jestli chceš, se mnou vrhej, pak pro kouli zdrhej,
vždyť máš nejmiň metrák a půl,
rovná jak svíce už neřekla více,
a já díky ní do vln sportu vplul.

Já denně pak vrhal jak po červeném víně
a tuk zvolna měnil se v sval,
já namísto piva jen kofolu srkal
a kondiční fotbal jsem hrál,
pak po celém roce s kyticí v ruce
jsem za sličnou koulařkou šel,
už se štíhlým pasem řek' třesoucím hlasem
slov pár, co jsem dávno říct chtěl.

Řek' jsem jí: "Lásko, mně ubývá kil
a mám nyní svaly, kde dřív bůček byl,
já cítím se králem, chci s tebou jít sálem,
tvé 'ano' je můj velký cíl,"
řek' jsem jí: "Lásko, mně ubývá kil."

To, co potom se stalo, mě úplně vzalo
a po zádech rozběh' se mráz,
ona v saku tam stála, dost divně se smála
a hluboko zněl její hlas,
aby výkon svůj zvedla, prý moc prášků jedla,
a teď je z ní chlap, jak má být,
pak pravil mi Věna, ten bývalý žena,
slov pár, dodnes slyším je znít.

Řekl mi: "Karle, mně přibývá kil,
já cítil se krásně, když dívkou jsem byl,
však nedbal jsem rady, teď pryč jsou mé vnady
a v mlhách se ztrácí můj cíl,"
řekl mi: "Karle, mně přibývá kil."